

Ο Γιώργος Τσερδάνης σχολιάζει ελεύθερα...

ΠΑΛΑΙΑ ΚΑΙ ΣΥΓΧΡΟΝΑ

→ tserdanisg@hotmail.com

Το coal της Αυστραλίας πλούτος ή μήπως “άνθρακες ο θησαυρός”

ΤΟ ΓΝΩΣΤΟ - από την εποχή του Λουκιανού - «άνθρακες ο θησαυρός» που σημαίνει “θησαυρό περιμένεις και... κάρβουνα βρίσκεις”, μου ήρθε στο νου διαβάζοντας χθές την **σίγουρη αύξηση της ζήτησης** του αυστραλιανού άνθρακα - coal. Σκεπτόμενος παράλληλα το μίσος που τρέφουν γι' αυτό το προϊόν οι ανησυχούντες από την μεγάλη συμβολή του στη μόλυνση της ατμόσφαιρας και στην κλιματική αλλαγή.

ΠΡΑΓΜΑΤΙ, οι προβλέποντες την ανθρωπινή αυτοκαταστροφή από την προκαλούμενη μόλυνση της ατμόσφαιρας και τις ραγδαίες κλιματολογικές αλλαγές ακούνε άνθρακα και βγάζουν σπυριά. Τώρα αν και κατά πόσον η πλειονότητα συμμερίζεται τις απόψεις τους είναι άλλο θέμα...

ΑΥΤΟ όμως που σχετίζεται με τον δικό μας άνθρακα - το γνωστό coal της Αυστραλίας - και μάς απασχολεί σήμερα, είναι η εξόρυξη κι εξαγωγή αυτού του «προϊόντος» που αποτελεί βασικό συντελεστή ευημερίας για τούτη τη χώρα. Καθότι τεράστια ποσά που εισάγονται από τις ποσότητες

άνθρακος που εξάγονται.

ΚΑΙ ΜΟΛΙΣ ΧΘΕΣ γνωστοποιήθηκε ότι τα' ασιατικά κράτη με πρώτο και καλλίτερο την Κίνα «πεινάνε για άνθρακα» και πρόκειται ν' αυξήσουν κατά πολύ την εισαγωγή του, κυρίως από την Αυστραλία! Η οποία, παρά τα μέτρα κάποιων... δήθεν περιορισμών, δεν είναι δυνατόν να σταματήσει τις εξορύξεις όσα σπυριά και να βγάζουν οι κλιματολόγοι.

ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ, για να σωθεί ο πλανήτης λένε πως πρέπει συν τοις άλλοις, να καταργηθούν τ' αυτοκίνητα τ' αεροπλάνα, η παρα-

γωγή ηλεκτρισμού και τόσα άλλα που και οι ίδιοι χρησιμοποιούν - δεν ζουν χωρίς αυτά. Γνωρίζοντας πως αν ήταν δυνατόν να επιβληθεί αυτή η κατάργηση, το 90% της ανθρωπότητας θα εξαφανιζόταν. Και θα διασώζονταν μόνο όσοι θα κατοικούσαν σε βουνά και παραλίες ικανοί να επιβιώσουν μ' όσα απ' ευθείας θα μπορούσαν να πάρουν από τη γη, από τα ζώα τους κι από τη θάλασσα.

ΩΣΤΟΣΟ μένω τελικά με τον προβληματισμό αν ο άνθρακας τουλάχιστον γι' εμάς εδώ είναι **καταστροφικός** ή μάλλον **σκέτος θησαυρός**;

Απολαύστε “ρεσιτάλ ερμηνειών” στις παραστάσεις της κωμωδίας “ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΠΕΛΑΓΙΑΣ”

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΑ το περασμένο Σάββατο την δεύτερη παράσταση της νέας θεατρικής παραγωγής του **Θεάτρου Τέχνης Αυστραλίας** «Το Φάντασμα της Πελαγίας» και πέρα από τις εντυπωσιακές ερμηνείες όλων, κυριολεκτικά ΟΛΩΝ, των ρόλων, με ξάφνιασε και με λύπησε το γεγονός ότι ο αριθμός των ερμηνευτών ήταν μεγαλύτερος από τον αριθμό των θεατών!

ΣΤΟ ΔΙΑΛΕΙΜΜΑ πάντως και μετά το τέλος της παράστασης παρηγορήθηκα, μαθαίνοντας ότι στην [πρεμιέρα της προηγούμενης βραδιάς είχε σχεδόν γεμίσει η αίθουσα του «Μαντουριδείου» Θεάτρου. Ενώ και την Κυριακή προσήλθε σημαντικός αριθμός θεατών. Όπως αναμένεται να συμβεί και στις προσεχείς παραστάσεις του έργου. Αποδίδοντας την ένδεια προσέλευσης του Σαββάτου κυρίως στο κρύο που εμπόδιζε πολλούς και πολλές να ξεμυτίσουν.

ΟΣΟΝ αφορά το έργο, αφ' ενός είναι πρωτότυπο με διαλόγους και εξέλιξη που κρατούν αδιάκοπο το ενδιαφέρον των θεατών,

αφ' ετέρου οι ερμηνείες των ρόλων είναι τόσο καλές που μπορούν να χαρακτηριστούν από τέλειες, έως αξιοθαύμαστες.

ΚΑΙ ΑΠΟ ΠΟΥ ν' αρχίσεις, μοιράζοντας επαίνους; Αναπόφευκτα βέβαια από την πρεσβύτερη παρουσία της **Μέλπως Παπαδοπούλου** που εν τούτοις ήταν συνεχώς επι σκηνής βγάζοντας πέρα άριστα τον τόσο κουραστικό, αλλά ερμηνευτικά απαιτητικό ρόλο της Πελαγίας. Εξαίρετοι και όλοι οι άλλοι και

άλλες με σειρά εμφανίσεως **Σούλα Μεσσάρη, Διονύσης Μεσσάρης, Έβελιν Τσαβαλά, Πολυζώης Πατέλης, Γιάννης Δαβίσκας, Μιχάλης Καζώνης, Μιμίκια Βαλαρή** και η νεοεμφανιζόμενη **Νίτα Μαρινάκη**.

ΣΚΗΝΟΘΕΤΗΣ βεβαίως, όπως

πάντα ο **Σταύρος Οικονομίδης**. Ειλικρινά συγχαρητήρια σε όλους. Κι αν μου επιτραπεί η παρατήρηση ότι η Σούλα Μεσσάρη ήταν αυτή τη φορά καλλίτερη από ό,τι σε κάθε προηγούμενη ερμηνεία, υποδυόμενη με τόση άνεση στην σκηνή την τετραπέρατη υπηρέτρια Γλυκερία.

Ο θάνατος του Λιβάνη και τα βιβλία της Δήμητρας

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ του Αντώνη Λιβάνη, μου θύμησε πολλά Παπανδρεϊκά, αλλά και ... Δημητριάκα. Καθότι ο μακαρίτης πλέον (γνωστότατος εκδότης και δημιουργός του ομώνυμου εκδοτικού οργανισμού) υπήρξε ο μακροβιότερος στενός συνεργάτης του Ανδρέα, αλλά και στάθηκε δίπλα του όταν ο Αρχηγός του Πασόκ συνδέθηκε με την κάθε άλλο παρά ωφέλιμη γι' αυτόν Δήμητρα Λιάνη.

ΚΙ' ΙΣΩΣ αυτό έπρεπε να κάνει αφού ως φίλος του Αντρέα ήταν αναγκασμένος να τον υποστηρίξει στις επιλογές του, έστω κι αν έβλεπε ότι η επισημοποίηση της σχέσης με την Δήμητρα μόνο ζημιά μπορούσε να προκαλέσει. Όπως και προκάλεσε τελικά.

ΑΣ ΣΗΜΕΙΩΘΕΙ ότι και το δεύτερο βιβλίο με τίτλο «Η οργή του Ανδρέα» που εξέδωσε (μέσω του εκδοτικού Οίκου Λιβάνη) προ τριετίας η Δήμητρα εκμεταλλευόμενη εκ νέου το Παπανδρεϊκό επίθετό της, παρουσιάστηκε **ΧΩΡΙΣ ΟΥΤΕ ΜΙΑ** παρουσία πασοκικού στελέχους.